

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v. og

II. forslag til lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

(Afgivet af udvalget den 19. maj 1967).

Udvalget har holdt 6 møder og herunder haft samråd med finansministeren. Udvalget har modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Armaturlindustriens Brancheforening,
Bang & Olufsen A/S
Brancheforeningen for Leverandører til Frysørstanden,
Butikshandelens Fællesråd,
De samvirkende danske Husmandsforeninger,
De samvirkende danske Landboforeninger,
Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål,
Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavler,
Jysk Fabrikantforening,
Landbrugsrådet,
Landsforeningen Danske Vognmænd,
Marmorbilen A/S, Auto-Royal,
Metalvarebranchens Arbejdsgiverforening,
Odense Kamgarnsspinderi,
Plastic-Industriens Arbejdsgiverforening og
Plastic-Sammenslutningen.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag, hvorom nærmere henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget)

kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Mindretallet vil gerne bidrage til sådanne ændringer, at påviselige urimeligheder ved lovens anvendelse imødegås. Finansministerens forslag har med sin generelle karakter ikke et sådant sigte.

Mindretallet finder, at den aktuelle konjunkturudvikling gør det højst betænkeligt at svække danske erhvervs konkurrenceevne gennem forringelse af afskrivningsmulighederne. Mindretallet er af den opfattelse, at forslaget gennemførelse vil skabe alvorlige problemer for beskæftigelsen, et synspunkt, der stærkt understøttes gennem en række af de henvendelser, som udvalget har modtaget.

Ikke mindst på baggrund af den danske ansøgning om optagelse i fællesmarkedet er det påkrævet at styrke dansk erhvervs konkurrencedygtighed og at lette den nødvendige strukturrationalisering. Mindretallet finder, at det foreliggende lovforslag er i strid med sådanne bestræbelser.

Mindretallet henstiller, at en eventuel revision af afskrivningsreglerne udsættes, indtil der foreligger en redegørelse fra det sagkyndige afskrivningsudvalg, som kan indgå i overvejelserne, og mindretallet beklager, at finansministeren kun for så vidt angår bygningsafskrivninger har villet afvente en udtalelse fra afskrivningsudvalget.

Ad II. forslag til lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

Finansministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1, 2, 3, 5 og 6, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og henviser til sine bemærkninger ovenfor vedrørende lovforslaget om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) kan tiltræde finansministerens ændringsforslag nr. 2 og 3, men ønsker herudover at stille nedenstående ændringsforslag nr. 4, hvorefter adgangen til afskrivning på varepartier, der er købt på bindende kontrakt, af hensyn til erhvervslivets likviditet afvikles over en 10-årig periode i stedet for den i lovforslaget foreslåede periode på 6 år. Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet under nr. 4 og de af finansministeren under nr. 2 og 3 foreslåede ændringer.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Eigil Schytt, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Ømann, Krog Hansen og Arthur Jacobsen):

Til § 1.

1) Nr. 10-12 udgår.

2) Efter nr. 12 indsættes som nye numre:

„0. I § 30, stk. 2, ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

00. Efter § 30 indsættes som ny paragraf:

„§ 30 A. Ved opgørelsen af anskaffelsessummer, forbedringsudgifter og reparationsudgifter kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftstilsvar efter loven om almindelig

omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift. Det samme gælder ved opgørelsen af den aftalte byggesum for et skib efter § 14.

Stk. 2. Ved opgørelsen af anskaffelsessummen for afskrivningsberettigede bygninger medregnes afgift, for hvilken den skattepligtige opnår byggegodtgørelse efter afsnit XII i loven om almindelig omsætningsafgift, men således at byggegodtgørelsen fradrages i anskaffelsessummen.

Stk. 3. Ved opgørelsen af salgssummer medregnes afgift i henhold til loven om almindelig omsætningsafgift ikke.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er begrundet i, at spørgsmålet om ændring af reglerne om bygningsafskrivninger vil blive gjort til genstand for yderligere overvejelser, idet finansministeren vil anmode afskrivningsudvalget om snarest at tilendebringe sit arbejde vedrørende disse regler.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring af § 30, stk. 2, har til formål at ændre en paragrafhenvi-
ning som følge af den foreslåede ændring af afskrivningslovens § 2.

Ifølge den foreslåede nye § 30 A skal der i forskellige henseender ses bort fra merværdiafgiftsbeløb ved anvendelsen af afskrivningsloven.

I en række tilfælde vil de aktiver, hvorpå den skattepligtige kan afskrive skattefrit, være belastet med afgift ved anskaffelsen; men når den skattepligtige driver registreret virksomhed, har han i de fleste tilfælde visshed for at få denne afgift godtgjort som indgående afgift ved den førstkommende afregning med toldvæsenet. I disse tilfælde er afgiften altså ret beset ikke en del af anskaffelsessummen, men alene en slags udlæg fra den skattepligtige. Det er derfor fundet rigtigst, at afgiftsbeløb, som den skattepligtige kan fradrage som indgående afgift ved afgiftsafregningen, holdes uden for afskriv-

ningsgrundlaget. Ændringsforslagets formulering medfører, at der også skal ses bort fra de nævnte afgiftsbeløb ved afgørelsen af, om et driftsmiddels anskaffelsespris er under 800 kr., således at afskrivningslovens § 3 finder anvendelse.

Ved anvendelsen af reglerne i lovens § 14 om forskudsafskrivning på skibe skal der ifølge det foreslåede § 30 A, stk. 1, sidste pkt., ses bort fra de nævnte afgiftsbeløb ved opgørelsen af den aftalte byggesum. Det gælder også ved afgørelsen af, om den aftalte byggesum udgør mindst 200.000 kr., hvilket er en betingelse for forskudsafskrivning. Det bemærkes, at skibe på 20 registertons brutto og derover ifølge merværdiafgiftslovens § 12, stk. 1, litra f, er undtaget fra afgiftspligt. Den foreslåede regel får derfor kun et forholdsvist begrænset anvendelsesområde.

Hvor merværdiafgift i forbindelse med byggeri ikke kan fradrages som indgående afgift, kan der i visse tilfælde ydes byggegodtgørelse efter afsnit XII i loven om merværdiafgift. Byggegodtgørelsen ydes med et fast beløb pr. kvadratmeter etageareal, uanset hvor meget merværdiafgiften faktisk har andraget. Ifølge det foreslåede § 30 A, stk. 2, skal merværdiafgiften i disse tilfælde medregnes til bygningens anskaffelsessum, som til gengæld skal nedsættes med byggegodtgørelsen. Det bemærkes, at hvor der ydes byggegodtgørelse i anledning af engrosafgiften på byggematerialer, sker der efter gældende praksis en tilsvarende reduktion af afskrivningsgrundlaget.

Som et modstykke til, at indgående afgift ikke medregnes til anskaffelsessummen m.v., skal der ifølge det foreslåede § 30 A, stk. 3, ses bort fra udgående afgift ved opgørelsen af de i afskrivningsloven omhandlede salgssummer.

II. forslag til lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (Eigil Schytt, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Ømann og Krog Hansen):

Til § 1.

1) Efter stk. 1 indføres som nyt stykke:

„Stk. 0. Ved opgørelsen af varelagerets værdi i henhold til stk. 1 kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftstilsvar efter loven om almindelig omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift.“

Af *finansministeren*, tiltrådt af et flertal (Eigil Schytt, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Ømann, Krog Hansen og Arthur Jacobsen):

2) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. I det beløb, der er opgjort efter stk. 1-2, kan der ved indkomstopgørelsen for nedennævnte skatteår foretages et nedslag, som højst kan udgøre følgende procentdele af beløbet:

Skatteår.	
1968-69	28 pct.
1969-70	26 -
1970-71	24 -
1971-72	22 -
1972-73	20 -
1973-74	18 -
1974-75	16 -
1975-76	14 -
1976-77	12 -
1977-78 og følgende skatteår	10 -“

3) Stk. 4 udgår.

Af et *mindretal* (Arthur Jacobsen):

Til § 3.

4) Paragraffen affattes således:

„§ 3. Såfremt de i § 1, stk. 1, nævnte skattepligtige inden indkomstårets udløb har indgået bindende kontrakt om køb af varer som nævnt i § 1, stk. 5, til levering senest i løbet af det følgende indkomstår, kan den skattepligtige ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteårene 1968-69—1976-77 foretage en skattefri nedskrivning med det beløb, hvormed den aftalte købspris måtte overstige dagsprisen, efter at denne er nedsat med:

Skatteår.	
1968-69	27 pct.
1969-70	24 -
1970-71	21 -
1971-72	18 -
1972-73	15 -

1973-74.....	12 pct.
1974-75.....	9 -
1975-76.....	6 -
1976-77.....	3 -

Stk. 2. Nedskrivning kan ikke foretages ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1977-78 og følgende skatteår.

Stk. 3. Ved opgørelsen af købspris og dagspris kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftstilsvaret efter loven om almindelig omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift.

Af *finansministeren*, tiltrådt af flertallet under nr. 1:

Til § 3.

5) Som nyt stykke tilføjes:

„*Stk. 3.* Ved opgørelsen af købs- og dagspris kan den skattepligtige ikke medregne afgift, der ved opgørelsen af hans afgiftstilsvaret efter loven om almindelig omsætningsafgift kan fradrages som indgående afgift.“

Til § 8.

6) Efter „ophæves“ tilføjes: „med virkning fra og med skatteåret 1968-69“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Efter ændringsforslaget skal afgiftsbeløb, som den skattepligtige kan kræve godtgjort som indgående afgift efter loven om merværdiafgift, ikke medregnes ved den skattemæssige opgørelse af varelagerets værdi. Den ændring, som dette indebærer i forhold til de gældende regler om, hvorledes omsætningsafgiften i engrosleddet påvirker varelageropgørelsen, må ses i sammenhæng med en væsentlig forskel mellem engrosafgiften og merværdiafgiften.

Den engrosafgift, hvormed en vare er belastet, når en detailhandler køber den, godtgøres ikke af det offentlige, og det afhænger derfor udelukkende af detaillistens salgsmuligheder, om han får dækning for engrosafgiften, når han videresælger varen.

I overensstemmelse med det prisrisikosynspunkt, der er baggrunden for reglerne om nedskrivning på varelagre, medregnes engrosafgiften derfor i den lagerværdi, hvorpå nedskrivning kan foretages. Denne regel er bibeholdt i lovforslaget, jfr. udtrykket „med tillæg af fragt, told og lignende“ i § 1, stk. 1, nr. 2. For så vidt angår engrosafgift, berøres denne regel ikke af ændringsforslaget.

Efter merværdiafgiftssystemet har de erhvervsdrivende altid vished for, at den såkaldte indgående afgift bliver godtgjort ved afgiftsafregningen med toldvæsenet. Da de erhvervsdrivende således ikke er udsat for nogen risiko for, at den indgående afgift ikke bliver godtgjort, er det fundet rigtigst, at sådanne afgiftsbeløb holdes uden for den lagerværdi, hvoraf de i lovforslagets § 1, stk. 3, nævnte nedslag beregnes.

Bortset fra at de omhandlede afgiftsbeløb ifølge ændringsforslaget ikke medregnes ved opgørelsen af varelagerets værdi, vil skattelovgivningens almindelige regler finde anvendelse med hensyn til merværdiafgiftens betydning for indtægter og udgifter i forbindelse med varekøb og -salg. Hvor den udgående afgift er større end den indgående afgift, vil den skattepligtiges nettoafgiftstilsvaret påvirke indkomstopgørelsen som en udgift. Hvor tilsvaret foreligger som en gæld til toldvæsenet på tidspunktet for regnskabsafslutningen, skal det i overensstemmelse med skattelovgivningens almindelige regler passiveres med virkning for indkomst- og formueopgørelsen.

Er den indgående afgift større end den udgående afgift, skal det forskelsbeløb, som den skattepligtige får godtgjort af toldvæsenet, tages i betragtning som en indkomst. Hvor forskelsbeløbet foreligger som et tilgodehavende hos toldvæsenet på tidspunktet for regnskabsafslutningen, skal beløbet aktiveres med virkning for indkomst- og formueopgørelsen i overensstemmelse med skattelovgivningens almindelige regler.

Til nr. 2.

Efter ændringsforslaget forlænges den periode, hvorover varelagernedskrivningerne afvikles, fra de foreslåede 6 år til 10 år, og afviklingen afsluttes ved en nedskrivningsprocent på 10 for varelagre.

Bet. o. lovf. om ændr. af l. om skattefri afskrivninger m. m.

Ændringsforslaget er især begrundet med et hensyn til erhvervslivets likviditet.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 4.

Efter ændringsforslaget afvikles adgangen til afskrivning på varepartier, der er købt på bindende kontrakt, over en 10 års periode i stedet for den i lovforslaget foreslåede 6 års periode.

Ændringsforslaget er begrundet med et hensyn til erhvervslivets likviditet.

Til nr. 5.

Med hensyn til det foreslåede stk. 3 henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 6.

Ifølge det foreliggende lovforslag skal de varelagerregler, der afløser statsskatte- lovens § 14, nr. 4, have virkning fra og med skatteåret 1968-69. Det samme gælder de regler om andre løsøregerstande, som ved lov nr. 142 af 2. maj 1967 er overført til ligningsloven. Det må derfor anses for rigtigst, at ophævelsen af statsskatte- lovens regel også først sker med virkning fra og med skatteåret 1968-69.

Eigil Schytt.

Ove Hansen.

Per Hækkerup,
formand.

Egon Jensen.

Hans Lund.

Chr. Rasmussen.

Børge Schmidt.

Alfred Bøgh.

Anders Andersen.

Finn Poulsen.

Jens Peter Jensen.

Haunstrup Clemmensen.

Knud Thomsen.

Stetter.

Ømann,
næstformand.

Krog Hansen.

Arthur Jacobsen.